

- ἐλήλυθα, ἔφη. ¶ Καὶ γὰρ νῆ Δί, ἔφη ὁ Σωκράτης, λέγεται βαρὺ τὸ χαρῖον εἶναι, ὥστε, ὅταν περὶ τούτου δέη συμβαλεῖν, αὕτη σοι ἢ πρόφασις ἀρκέσει.
- 13 ¶ Σκέψομαι, ἔφη ὁ Γλαύκων. ¶ Ἄλλ' ἐκείνθ' γέ τοι, ἔφη, οἶδ' ὅτι ἐκ ἡμέληκας, ἀλλ' ἔσκεψαι, πόσον χρόνον ἰκανός ἐστιν ὁ ἐκ τῆς χώρας γιγνόμενος σίτος διατρέφειν τὴν πόλιν, καὶ πόσθ' εἰς τὸν ἐνιαυτὸν προσδέεται, ἵνα μὴ τούτο γε λάθῃ σέ ποτε ἢ πόλις ἐνδεὴς γενομένη, ἀλλ' εἰδώς, ἔχῃς ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων συμβαλεῖν τῇ πόλει βοηθεῖν τε καὶ σώζειν αὐτήν. ¶ Λέγεις, ἔφη ὁ Γλαύκων, παμμέγεθες πρᾶγμα, εἴγε καὶ τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθαι δεήσει.
- 14 ¶ Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Σωκράτης, εἴδ' ἂν τὸν ἑαυτῷ

ΠΟΤΕ

blioth. Sangerm. Αὐτόθι. Ξενοφῶν ἐν μὲν Ἀπομνημονευμάτων γ'. Ἡρόδοτος ἐν ἱστοριῶν γ', ἀντὶ τῆ αὐτός: Scribe, ἀντὶ τῆ αὐτῆ. Herodoti locus est p. 225, τῶν γιγνόμενων αὐτόθεν χρημάτων. vbi cod. Arch. αὐτόθι, vt Grammaticus MS. Sed αὐτόθεν vtrique loco accommodatius iudicamus. Ruhnke.

ἢ γὰρ ἔν εἰλ.] Recte coniciis: παρ ἐν non ini.

αὕτη] Edd. vett. αὐτῆ, minus recte.

σκέψομαι] MS. ἢ σκέψομαι, pro σκέπτομαι, quod verum est. Similiter Cataub. Theophr. Char. ἢ pro σκέψασθαι rescribi vult σκέψασθαι, vbi tamen non ita necessarium erat, ac hoc loco. Nam εἴρων dicit σκέπτομαι et σκέψομαι, sed illud est de praesenti cogitatione ac dubitatione, hoc de deliberatione futura; reperiunturque vtriusque formae exempla. Sic et alii vtroque modo dicere possunt pro re nata. Hic manifeste sermo est de cogitatione futura, vt patet e seq. ἔσκεψαι. Itaque pro σκέπτομαι recepi σκέψομαι. Fr. Portus malebat σκήπτομαι vel σκήψομαι, quod et placet doct. Hiadeburgio; quasi dicat, se

hoc praetextu vsurum, quo vti posse Socrates dixerat. Imo, se cogitaturum dicit, vtrum eat inspiciendi causa, an ea excusatione vti velit. Sed praetereundum non est, Castalionem dedisse σκώπτομαι [haud male; et Bessario quoque vertit, Rides me. Z.], correcturum vitium Iunt. σκώπτομαι pro σκέπτομαι. Ern. In Vatic. ἢ est etiam σκώπτομαι, in quatuor Flor. σκέπτομαι.

§. 13. χρόνον] Abest in Iunt.

τούτο γε] In edd. vett. abest γε. Pro τούτο Stephanus et Leonclavius malunt τέτθ, sed Ernestus recte ait, Graecos et eos imitantes Latinos loco casus ordinariū ponere accusatiuum cum praepositione κατὰ siue intellecta siue addita. Atque ἐνδεὴς ipsum sic cum accusat. poni apud nostrum, patet exemplis, quae citavi Ind. Cyrop. Igitur quamquam τέτθ est in MS. ἢ: vulgatum tamen est exquisitius.

εἰδώς ἔχῃς] Rei cognitione imbutus possis. In edd. vett. est ἔχεις, vitiose.

συμβαλεῖν] Consulendo. Vt antec. particip. εἰδώς pertinet ad ἔχῃς, ita hoc ad βοηθεῖν et σώζειν.

τε καὶ] Abest τε in Iunt.